

Ellerim Bomboş

– DüşTerzisi · 14 Şubat 2023

Geceyi aydınlatan gaz lambaları vardı eskiden. Elektrikliğin olmadığı zamanlarda ve ulaşmadığı yerlerde...

Gaz lambasının karanlığı hafiften titrek titrek aydınlatan ışığı altında; gaz kokusu eşliğinde oturulurdu akşamları. Bazı akşamlar bu ortama radyo da eşlik ederdi.

O kadar saat gaz lambası altında nasıl oturulur diye merak etmişsinizdir şimdi. Gaz lambalı akşamlarda erken yatılırdı o kadar uzun oturulmazdı tabiki.

Elektriğin gelmesiyle gecelerin bu kadar aydınlatılması şimdi iyi mi oldu bilmiyorum.

Dünün en gerekli eşyaları bugün için nostalji oldu.

Her yeni icat beraberinde nostalji veya eski eserlere sebep oluyor.

Hayat hızla geçiyor, hemde hızla değişiyor. Bu hızlı değişen hayata yetişebilmek mümkün mü?

Yetişmek için acele etmeyin. Hayatınızı yaşayın. Ve usul usul, yavaş yavaş yaşayın hayatı... Severek, görerek, okuyarak, anlayarak, öğrenerek, hissederek yaşayın.

Yetişmeye çalışmak insanı yorar. Hiçbir şeye yetişemediğiniz gibi pek çok güzelliği, sevgiyi, inceliği,

sükuneti, sanatı huzuru da kaçırsınız. Geriye sadece yorgun, gergin, mutsuz ve de huzursuz biri olarak kalırsınız.

Belki de dilinizde " Ellerim bomboş, yüreğimde bir sızı,
Ateşe atılmış bir demir gibi kor hala,
Ellerim bomboş, gözümde yaşlarla;
Güneşin kavurduğu bir çöldeyim..." şarkısı mırıldanır durur...